

Missie en strategie Stichting Thomas More 2011-2015

Geschiedenis

De Radboudstichting, onze naam tot wij op 20 maart 2010 Stichting Thomas More (STM) werden, werd in 1905 opgericht met als doel het voorbereiden en stichten van een katholieke universiteit. In afwachting van de realisering daarvan stelde zij zich tevens ten doel bijzondere leerstoelen te vestigen aan de rijksuniversiteiten en katholieke studenten en hun organisaties te ondersteunen. Door de aanwezigheid van katholieke hoogleraren aan openbare universiteiten konden katholieke studenten ook daar vorming in hun eigen traditie krijgen. Ook na de opening in 1923 van de Rooms-Katholieke Universiteit in Nijmegen bleef de Radboudstichting zich inspannen - naast de zorg voor het besturen van de katholieke universiteit - voor het vestigen van bijzondere leerstoelen aan de openbare universiteiten. Na de verzelfstandiging in 1961 van het bestuur van de universiteit sloeg de stichting onder de naam Radboudstichting Wetenschappelijk Onderwijsfonds nieuwe wegen in: (1) het onderwijs van de Radboud/Thomas More-hoogleraren was niet meer vooral voor katholieke studenten bedoeld, maar werd veel algemener aangeboden aan al wie geïnteresseerd was in een filosofie die contact hield met de christelijke levensbeschouwing, en (2) werden studiebeurzen verstrekt aan studenten die, katholiek of niet, na hun studie verdieping zochten.

Het kader van deze nota

Het lijkt nu tijd om het begin van een vierde fase te markeren met een herformulering van de doelstelling, die de in de laatste decennia gegroeide praktijk weer aan een duidelijke missie verbindt. Van een katholieke zuil is geen sprake meer. In het reguliere onderwijsaanbod en de onderzoeksscala bestaan tussen bijzondere en openbare universiteiten geen grote verschillen. Er zijn slechts weinig studenten die met een expliciete katholieke geloofsovertuiging naar de universiteit komen. Binnen universiteiten bestaat soms een zeker wantrouwen ten opzichte van levensbeschouwelijk geprofileerde leerstoelen. De vraag is waaraan in een dergelijke context behoefte is, of hoe daarin levende behoefte scherp kan worden geformuleerd.

Wij denken dat die behoefte op de volgende twee - samenhangende, maar onderscheiden - manieren bestaat. Ten eerste zijn er studenten en wetenschappers die gelovig zijn, maar zich in hun studie en wetenschapsbeoefening steeds meer geconfronteerd zien met verbazing of zelfs argwaan van de kant van hun collega's: alsof men geen moderne wetenschapper en tegelijkertijd gelovige kan zijn. Daardoor wordt de behoefte voelbaar om te leren uitleggen hoe men beide met elkaar weet te verbinden, behoefte aan een vocabulaire en een wijze van denken waarmee men aan collega's kan duidelijk maken dat het geloof de wetenschappelijke houding niet bedreigt, maar juist bevrucht. De STM heeft als doelstelling studenten en wetenschappers op dit punt te ondersteunen en hen aan te moedigen juist die band tussen hun geloof en hun wetenschapsbeoefening te ontwikkelen en te leren articuleren.

Ten tweede zijn er steeds meer studenten die zijn opgegroeid zonder geloof en voor wie de wereld van geloof en godsdienst simpelweg vreemd en onbekend is. Zij gaan studeren aan volledig gesecculariseerde instellingen, bij docenten die veelal of geen band of een negatieve relatie hebben met de christelijke traditie. In het beste geval ontwikkelen zij een nieuwsgierigheid naar wat zij niet kennen. Om te zorgen dat er een aanbod blijft dat op deze nieuwsgierigheid aansluit, wil de STM haar bijzondere leerstoelen inzetten en studenten ook door beurzen de kans bieden om kennis te nemen van de hun vaak onbekende intellectuele traditie van het christendom.

Met enige chargingering kan men deze twee doelstellingen aanduiden als het (modern) apologetische en het informatieve deel van de missie van de STM. Voor beide doelstellingen is noodzakelijk dat de STM zich profileert door middel van personen die in hun

wetenschappelijke praktijk niet verhullen gelovige te zijn, en die in hun gelovige leven trouw blijven aan hun wetenschappelijk geweten.

Missie

De Stichting Thomas More wil vanuit het katholieke gedachtegoed bijdragen aan de academische vorming van studenten met inbegrip van promovendi en afgestudeerden binnen het hoger onderwijs (universiteiten en HBO). Dat doet zij via het in stand houden van bijzondere leerstoelen, het verstrekken van beurzen voor een additionele studie filosofie en/of theologie, het realiseren van netwerken van alumni en andere bij de stichting betrokkenen en deelname aan het publieke debat. Bij dit alles gaat het om een intellectuele, reflexieve vorming met betrekking tot het (persoonlijke) spanningsveld van geloof en wetenschap en van zingeving in het eigen wetenschapsdomein en praktische werkveld.

Doelgroep

Primaire doelgroepen van de stichting zijn studenten in het hoger onderwijs en afgestudeerden, in het bijzonder uit het wetenschappelijk onderwijs. Via vorming van deze hoger opgeleiden wil de stichting bijdragen aan de vitale aanwezigheid van het katholieke gedachtegoed in de samenleving en daarmee aan de kwaliteit van de samenleving. Bedrijfsleven, overheid, ordes en congregaties en andere organisaties zijn in directe zin geen doelgroep van de stichting maar zijn dat wel via de vorming van hoger opgeleiden die verantwoordelijke posities in het bedrijfsleven en (overheids)organisaties (gaan) bekleden. Mede daarom wordt op deze sectoren een beroep gedaan voor het verwerven van de benodigde middelen.

Partners

Voor de uitvoering van de primaire taken ligt samenwerking met de katholieke universiteiten in Nijmegen, Tilburg en Leuven voor de hand. Via deze instellingen kunnen eventueel ook contacten worden gelegd met het netwerk van buitenlandse katholieke universiteiten. Verdere partners zijn de Adelbert Vereniging en het Thijmgenootschap, de Vrije Universiteit te Amsterdam en de openbare universiteiten waaraan de bijzonder hoogleraren van de stichting werkzaam zijn en de ordes en congregaties. Afstemming en samenwerking zijn gewenst met organisaties en personen die een gelijksoortige missie nastreven, zoals de Stichting Christelijke Filosofie, de Stichting Socrates, hoogleraren en docenten die de stichting welgezind zijn, studentpastoraten en instituten zoals het Titus Brandsma Instituut, het Franciscaans Studiecentrum, het Dominicaans Studiecentrum, het Augustijns Instituut. Verder is de stichting partner van het Katholiek Netwerk (Verband van Katholiek-Maatschappelijke Organisaties) en het Christelijk-Sociaal Congres.

Academische staf

Voor het waarmaken van haar missie houdt de stichting in principe bijzondere leerstoelen in stand aan alle Nederlandse openbare universiteiten en de Open Universiteit. Deze leerstoelen worden bekleed door hoogleraren in met name filosofie/ethiek en soms ook theologie die daarnaast al naargelang de universiteit en faculteit van aanstelling ook kennis hebben van een ander wetenschapsdomein, zoals techniek, geneeskunde, biologie, economie, sociologie of rechten. De bijzonder hoogleraren richten zich primair op het geven van onderwijs, zowel in de vorm van inleidende colleges in de bachelorfase als colleges op het niveau van de masteropleiding. De stichting hecht aan het behoud van de bijzondere leerstoelen, omdat ze zijn ingebed in de universitaire omgeving met haar meerwaarde van een pluriform samengestelde academische staf.

Het is niet noodzakelijk dat de bijzondere leerstoel ononderbroken aan alle openbare universiteiten is bezet. Of dit het geval is hangt af van de misschien wisselende ontvankelijkheid van een universiteit voor een dergelijke leerstoel én van de beschikbare middelen van de stichting. Om voldoende uitstraling en presentie in de academische wereld te behouden kiest de stichting voor een minimum aantal van 5 of 6 bijzonder hoogleraren.

Het beleid ten aanzien van de bezetting van de leerstoelen is de afgelopen jaren omgebogen in de richting van het aanstellen van bij voorkeur jonge talentvolle filosofen in een omvang van 0,2 fte voor een termijn van drie jaren met de mogelijkheid van een eenmalige verlenging en het accent op onderwijs met daarnaast onderzoekinbreng vanuit de ‘thuisbasis’-instelling waaraan de bijzonder hoogleraar voor het grootste deel van zijn werktijd verbonden is. Het aanstellingsbeleid dient met prudentie te worden toegepast en rekening te houden met gepast onderscheid in regel en uitzondering. Hierbij kan men bijvoorbeeld denken aan de bijzondere plaats die een bijzonder hoogleraar zich heeft weten te verwerven binnen een bepaalde universiteit met een uitgebreid netwerk binnen die universiteit. Vervanging zou in zo’n geval een te hoog afbreukrisico met zich meebrengen.

Van verschillende kanten is er de laatste jaren op aangedrongen dat de bijzonder hoogleraren zich meer manifesteren in het publieke debat (zie voor deelname van de stichting aan het publieke debat ook de desbetreffende paragraaf verderop in deze nota). Gezien de beperkte aanstelling en de noodzaak van expertise ten aanzien van het thema is echter enige terughoudendheid geboden. Bij nieuwe aanstellingen van bijzonder hoogleraren is het wel gewenst aan deze neventaak aandacht te besteden. De stichting zal mede in overleg met de Wetenschappelijke Raad en de bijzonder hoogleraren, de vastgelegde taakomschrijving met alle taakelementen die daarin zijn opgenomen, regelmatig evalueren en zo nodig aanscherpen dan wel bijstellen.

Behalve bijzonder hoogleraren kent de stichting een virtuele Thomas More Academie waarin vooraanstaande wetenschappers en beroepsbeoefenaren worden opgenomen, die de stichting een warm hart toedragen. Deze personen leveren incidenteel bijdragen aan de diverse activiteiten van de stichting zoals het geven van colleges, seminars en masterclasses, het spreken op congressen, het meewerken aan wetenschappelijke publicaties, en de deelname aan het publieke debat. Ook kunnen zij tijdelijk taken van een bijzonder hoogleraar overnemen, bijvoorbeeld in geval van een vacature. De stichting stelt hun bijdragen op hoge prijs en hecht eraan de samenwerking met hen te bevorderen. Daarbij kan worden gedacht aan gezamenlijke studiereizen naar bijvoorbeeld universiteiten waar het katholiek gedachtegoed in speciale programma’s gestalte krijgt, of waar programma’s bestaan rond prominente denkers betreffende het katholieke gedachtegoed.

Vorming

Vorming krijgt binnen het hoger onderwijs vorm en inhoud doordat de bijzonder hoogleraren eigen (keuze)colleges geven en participeren in minoren, colloquia organiseren en een masterclass aanbieden. Belangrijkste doelgroep vormen studenten, eventueel aangevuld met overige belangstellenden die daartoe gerechtigd zijn. Qua onderwijsvorm lijkt een inbedding in structuren zoals minoren een effectieve manier om zowel veel studenten te bereiken als samenwerking met universitaire collega’s te realiseren. Ook het verzorgen van geconcentreerde Thomas More-seminars/masterclasses aan verschillende universiteiten en hbo-instellingen is het uitproberen meer dan waard.

De stichting heeft zich voorgenomen, in overleg met de katholieke universiteiten in Tilburg, Nijmegen en Leuven na te gaan of en hoe een gezamenlijke masteropleiding tot stand kan

worden gebracht in de vorm van een (aanvullende) masteropleiding voor zowel masters als bachelors in een vakwetenschap met een filosofische en ethische reflectie op wetenschap, geloof en samenleving vanuit het katholiek gedachtegoed. Studenten en pas afgestudeerden zouden op de gehele opleiding kunnen intekenen of op modules daaruit. Het verdient aanbeveling in een dergelijke opleiding aandacht te besteden aan grote christelijke denkers zoals Augustinus, Thomas van Aquino, Bonaventura, Thomas More, Erasmus, Pascal, Kierkegaard, Newman, Guardini, Maritain, Edith Stein, Simone Weil, Ricoeur, Ch. Taylor en Marion, maar ook aan belangrijke thema's uit de katholieke traditie zoals menselijke waardigheid, transcendentie, rentmeesterschap, bonum commune, geloof en weten, kwaad, schuld, schaamte, barmhartigheid en genade. Daarnaast worden thema's ontleend aan de actualiteit en het gedachtegoed van invloedrijke niet-christelijke denkers, met als inzet het kritisch en adequaat (leren) reflecteren op wat er actueel gebeurt.

Om het beoogde doel te bereiken kan ook gekozen worden voor de vorm van een summer school met een intensief en kwalitatief prestigieus drie weken durend programma bestaande uit inleidingen door prominente docenten en gezamenlijke bestudering van teksten onder leiding van promovendi en gepromoveerde wetenschappers.

Scholars, alumni, promovendi en doctores

De stichting hanteert voortaan de naam fellows voor al haar studieuze stakeholders: de scholars die in het kader van het beurzenprogramma een aanvullend jaar filosofie of theologie volgen; de alumni, d.w.z. degenen die in het verleden dat aanvullend jaar hebben gevolgd; en verder degenen die bij een bijzonder hoogleraar een deel van hun studiepunten hebben behaald als ook anderen die onderwijs bij de stichting hebben gevolgd; voorwaarde is wel dat zij bij de (onderwijs)activiteiten van de stichting betrokken willen blijven.

Sinds vele jaren kent de stichting fellowships toe aan net afgestudeerden voor een extra jaar studie in filosofie/theologie aan de katholieke universiteiten in Tilburg, Nijmegen en Leuven. Dit beleid van fellowships wordt gecontinueerd, met dien verstande dat het volgende nader wordt verkend: de mogelijkheid/wenselijkheid van programma's van verschillende omvang, variërend van een werklast van drie tot twaalf maanden, het al dan niet toekennen van een formele (master)titel (zie de eerder vermelde ambitie van een gezamenlijk master), het wel of niet aanbieden van een minimaal aantal gezamenlijke vakken/modules om de cohesie in de groep te bevorderen, een aanvullende studiereis voor de fellows van een bepaalde jaargang ter versterking van het netwerk van fellows, en ten slotte het formuleren van ingangseisen voor bachelors en masters en voor fellows. Verder is het ook de moeite waard te onderzoeken of het inrichten van een aparte summer school voor fellows al dan niet in samenhang met de hierboven genoemde summer school tot de mogelijkheden behoort.

Werving en communicatie zijn de laatste jaren al veel sterker via het eigen netwerk inclusief de fellows evenals via directe contacten met studieadviseurs gelopen. Thans moeten daarbij nieuwe vormen als internet (incl. het gebruik van Qr-code), twitter, linkedIn en facebook worden gebruikt.

Op de vraag of fellowships alleen worden toegekend aan katholieke studenten luidt het antwoord ontkennend. Overeenkomstig het katholiek gedachtegoed wordt het gesprek aangegaan met eenieder die zoekende is naar zingeving en geloof. Kennis nemen van en geïnspireerd en gevormd worden door de katholieke traditie zijn niet enkel van belang voor katholieken. Dit laat onverlet dat studenten die in verlegenheid raken door de vraag "geloof jij nog?" argumenten zullen worden aangereikt om zich ook intellectueel te weren in zo'n discussie. Het is niet aan de Stichting Thomas More om studenten een geloofsovertuiging mee

te geven, maar wel om ruimte te maken voor reflectie op geloof en God zonder de wetenschappelijke autonomie los te laten. Zoals van vertegenwoordigers van de stichting verwacht mag worden dat zij zichzelf als katholiek en behorend tot de katholieke geloofsgemeenschap beschouwen, zo mag van fellows worden verwacht dat zij levensbeschouwelijk geïnteresseerd zijn en kritisch welwillend staan ten opzichte van de katholieke kerk.

Aanzienlijke aandacht gaat momenteel uit naar de verdere op- en uitbouw van het netwerk van fellows. Het gaat hierbij om de vraag wat dit netwerk kan en wil doen, welke regionale en/of thematische initiatieven ontwikkeld kunnen worden, welke soort bijeenkomsten wenselijk zijn (waaronder 'In gesprek met'-bijeenkomsten) en uiteraard om de vraag in hoeverre fellows actief willen blijven participeren in Thomas More verband. Het gaat om een vraaggestuurd netwerk waarbij de rol van de stichting vooral faciliterend is. Een actief netwerk van fellows van diverse origine kan voor henzelf en voor de stichting veel betekenen.

Een doelgroep die zeker de laatste jaren weinig tot geen aandacht kreeg zijn promovendi. Onderzoek is gewenst om te ontdekken of voor promovendigroepen per universiteit of cluster van universiteiten een apart onderwijsaanbod ontwikkeld kan worden. Inhoud en vorm van zo'n aanbod dienen nader te worden onderzocht, waarbij de voorkeur uitgaat naar een geclusterd aanbod, zo mogelijk in de vorm van een summer school.

Verder heeft de stichting de ambitie om een beperkt aantal promovendi financieel te ondersteunen, een en ander uiteraard in samenwerking met de universiteit waar de promotie wordt voorbereid. Dergelijke promovendi kunnen worden begeleid door bijzonder hoogleraren, bijgestaan door wetenschappers van de virtuele Thomas More Academie. Uiteraard is deze ambitie alleen te realiseren bij voldoende inkomsten van de kant van sponsors. Dit laat onverlet dat er ruimte blijft voor zogeheten buitenpromovendi: promovendi die buiten universitaire programma's om werken aan een promotie. Momenteel zijn er twee bijzonder hoogleraren met één of meer buitenpromovendi.

Er is sprake geweest van samengaan met de Niels Stensen Stichting die jaarlijks vijf tot zeven gepromoveerden financieel ondersteunt om een jaar aan een buitenlandse academische instelling onderzoek te verrichten. In de komende periode moet blijken of de Niels Stensen Stichting zelfstandig doorgaat of samen wil gaan met onze stichting.

Deelname aan het publieke debat

De stichting participeert aan het publieke debat door haar lezingen, de Alfrink-Lezing in de even jaren en de Thomas More-Lezing in de oneven jaren. Verder is er jaarlijks in samenwerking met het Thijmgenootschap en de Adelbert Vereniging een symposium over een actueel maatschappelijk thema. Elke lezing en elk symposium resulteren in een publicatie, wat bijdraagt aan de publieke zichtbaarheid van de Stichting Thomas More. De stichting wenst de genoemde manifestaties, conform eerdere toezeggingen, te continueren. Dit laat onverlet dat een kritische evaluatie gewenst is om te ontdekken wat nog efficiënter en effectiever kan.

Ten aanzien van de Alfrink-Lezing en Thomas More-Lezing is het gewenst een format af te spreken en een langjarige planning op te stellen. Een bijzonder jaar wordt 2015, het jaar waarin het vijf eeuwen geleden is dat Thomas More zijn Utopia begon te schrijven. Dit gedenkjaar is een prachtige gelegenheid om de STM met een reeks van manifestaties te profileren, en wel in samenwerking met andere organisaties en instituten. Eventueel wordt ook samenwerking gezocht in het Verenigd Koninkrijk. Ook dit vereist een langetermijnplan dat reeds nu in gang moet worden gezet.

Over de rol van de bijzonder hoogleraren in het publieke debat werd hierboven al het een en ander opgemerkt. Hun expliciete deelname aan het publieke debat verhoogt niet alleen de zichtbaarheid van de stichting maar is ook belangrijk voor de fondswerving.

Fondswerving

Fondswerving is in de huidige omstandigheden een lastige zaak die voortdurend en steeds uitdrukkelijker aandacht vraagt. Dat was ook al het geval toen de naam van STM nog Radboudstichting was. Tijden veranderen, ook als het gaat om mogelijkheden en beperkingen van fondswerving. Ordes en congregaties vergrijzen sterk, de stichting kent enkele grote donateurs die periodiek heroverwegingen maken, en generiek toegekende donaties verschuiven naar 'projectfinanciering' met als gevolg het leveren van meer inspanning voor het formuleren van zinvolle projecten. Bovendien heeft de stichting nauwelijks ingangen bij bedrijfsleven en overheid.

Aan vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven en overheid is de vraag voorgelegd wat de stichting voor hen zou kunnen betekenen in termen van voordrachten en andere bijeenkomsten, met als neveneffect de entree tot meer sponsoring vanuit die sectoren. Men ziet in die kringen mogelijkheden maar dan dienen sprekers en begeleiders van hoog niveau en vooral vertrouwd met de praktijk van het bedrijfsleven en de overheid te zijn om kundig actuele relevante thema's te kunnen behandelen. VNO/NCW beschikt over ruime mogelijkheden om dergelijke sprekers te werven, onder meer voor de Bilderbergconferenties. Wil de stichting op deze wijze een rol spelen, dan zal zij daarvoor een extra inspanning moeten leveren. Overigens werd zeer lovend gesproken over het niveau van de eerste Thomas More-Lezing.

De contactpersonen in het bedrijfsleven en bij de overheid willen maatschappelijke en economische vraagstellingen vanuit velerlei disciplines, dus niet alleen vanuit een filosofisch perspectief, behandeld zien. In dit kader is een snelle vorming van de reeds lang gewenste Thomas More Academie van groot belang. Ook het inmiddels gevormde Comité van Aanbeveling kan in dezen haar diensten bewijzen.

Ten aanzien van ordes en congregaties continueert de stichting het beleid dat ten minste eenmaal per jaar een aparte bijeenkomst voor deze sympathisanten wordt georganiseerd. Het gaat dan om een dag of middag met een inhoudelijke bijdrage na een terugblik op het wel en wee van de stichting.

Een grote groep trouwe donateurs draagt jaar in jaar uit met een gift bij aan een behoorlijk deel van de inkomsten van de stichting. Deze groep van gevers verdient meer aandacht. In de komende periode zal worden nagedacht over de wijze waarop deze betrokkenen bij het werk van de stichting iets geboden kan worden.

Tot slot. Een aparte bijdrage aan het binden van organisaties en personen aan de stichting levert de nieuwsbrief More, het periodiek van de stichting. Nagegaan moet worden hoe dit communicatiemiddel in combinatie met onze website nog beter, nog effectiever maar ook nog efficiënter wat betreft de inspanning en de kosten kan worden ingezet om de doelstellingen van de stichting te realiseren.

Voor de fondswerving is een aparte werkgroep met deskundigen van buiten de stichting in het leven geroepen. Zij onderwerpt de bestaande fondswerving aan een kritische evaluatie en gaat na welke andere mogelijkheden er zijn. Er wordt niet alleen gedacht maar ook gehandeld. De groep wordt al naargelang thema of de te bezoeken instantie aangevuld met daartoe geschikte contactpersonen. Een van de opdrachten aan deze werkgroep voor de komende tijd is om de

haalbaarheid te onderzoeken van een groot fonds (tien miljoen euro is de ambitie) ter financiering van de vaste verplichtingen.

Verder blijft de eerder uitgezette strategie met betrekking tot het financiële beleid van kracht. Dit betekent investeren waar het moet en bezuinigen waar het kan. Een en ander vraagt een gedegen kostenbewustzijn van alle medewerkers om het maximale te bereiken met de schaarse beschikbare middelen van de stichting.

Operationele strategie

Een missie is pas te operationaliseren indien men alle wensen en gedachten concretiseert in concrete acties met een indicatie op welke termijn welk resultaat bereikt moet zijn. Dat vereist haalbare en meetbare doelstellingen. Uit de voorgaande tekst zijn de volgende acties te definiëren, met een concrete doelstelling en een tijdslijn. Onderscheid wordt gemaakt naar enerzijds voortzetting van beleid, ofwel ombuiging en anderzijds onderzoek naar de haalbaarheid van nieuwe activiteiten.

Wat betreft de bijzonder hoogleraren:

- Continuering van het ingezette beleid met een evaluatie in het voorjaar van 2014.
- Los daarvan bezien van de situatie als gevolg van het emeritaat van drie hoogleraren in resp. 2012, 2013 en 2014 (Blans, Oomen en Loose) en het aflopen van benoemingen in 2013 (Munnik, Te Velde en Brugmans).

Wat betreft de Thomas More Academie:

- Nieuw: nadere invulling van taken en rollen van de leden van de Thomas More Academie evenals voortzetting van de werving van participanten gedurende het studiejaar 2011/2012.

Wat betreft vorming:

- Nieuw: onderzoek naar en zo mogelijk al het uitproberen van een geconcentreerd Thomas More seminar/masterclass aan universiteiten en hogescholen tijdens het academisch jaar 2011/2012.
- Nieuw: onderzoek naar de haalbaarheid van een Masteropleiding; hiervoor is duidelijkheid vereist vóór het einde van het academisch jaar 2011/2012.
- Nieuw: onderzoek naar de haalbaarheid van een summer school voor en met promovendi en jonge gepromoveerden gericht op een mogelijke start in de zomer van 2013.
- Nieuw: het maken resp. overnemen van modulen die op verschillend niveau en voor verschillende doelgroepen ingezet kunnen worden.

Wat betreft de fellowships:

- Continuering: evaluatie van het bestaande programma, met als nieuw daarbij te bezien of kan worden gestreefd naar programma's van verschillende omvang, en met meer gezamenlijke onderdelen. Eventueel kan ook gedacht worden aan studiereizen en een summer school. De eerste bevindingen moeten gereed zijn vóór eind 2011, willen deze invloed zijn op het aanbod voor het academisch jaar 2012/2013.

Wat betreft de fellows:

- Continuering van het beleid gericht op verdere op- en uitbouw van het netwerk van fellows met een steeds actievere rol van de fellows zelf en facilitering door de stichting; is voorzien voor het gehele studiejaar 2011/2012 waarna begin 2012/2013 een evaluatie volgt.
- Nieuw: onderzoek waarin alle fellows worden benaderd en wat betreft hun positie en maatschappelijke betrokkenheid in kaart gebracht; daarbij is ook de vraag aan de orde in

welke mate zij betrokken willen worden bij de diverse activiteiten van de stichting en welke actieve rol zij daarin willen spelen; is eveneens voorzien voor het studiejaar 2011/2012.

Wat betreft promovendi:

- Nieuw: onderzoek naar de haalbaarheid van een onderwijsaanbod voor promovendi, eventueel in samenhang met de plannen voor een summer school, gedurende het studiejaar 2011/2012.
- Nieuw: onderzoek in het komend studiejaar 2011/2012 naar de haalbaarheid van financiële ondersteuning van promovendi.

Wat betreft gepromoveerden:

- Continuering: nader overleg met Stichting Porticus over samengaan/samenwerken met de Niels Stensen Stichting; eerste helft van het academisch jaar 2011/2012.

Wat betreft het publieke debat:

- Continuering van de Alfrinklezing en de Thomas More Lezing en het symposium in samenwerking met de Adelbert Vereniging en het Thijmgenootschap. Nieuw: het vaststellen van het format voor de beide lezingen voor de komende jaren; het bepalen van geschikte thema's en sprekers en het voorbereiden van vijf eeuwen Utopia in 2015.

Wat betreft de More en de website:

- Nieuw: evaluatie van de More via onder meer een lezersonderzoek en van de website onder meer via een enquête onder de gebruikers; in samenhang daarmee onderzoek naar het invoeren van een elektronische nieuwsbrief; dit alles af te ronden vóór eind 2012.

Wat betreft de Fondswerving:

- Continuering: verder onderzoek naar de mogelijkheden tot steun vanuit het bedrijfsleven en de overheid. Het ontplooiën van activiteiten met en ten behoeve van ordes en congregaties.
- Nieuw: nagaan in de komende maanden op welke wijze de trouwe donateurs sterker aan de stichting gebonden kunnen worden.
- Continuering en nieuw: de werkgroep fondswerving evalueert bestaande activiteiten in het kader van de fondswerving en onderzoekt nieuwe wegen. Daarvoor is aan het eind van het studiejaar 2011/2012 een actieplan gereed. Onderdeel van het onderzoek vormt de haalbaarheid van een fonds van € 10 miljoen. In de tussentijd gaat de bestaande fondswerving door.